

og indhold, at regnskabsbruger på en overskuelig måde bibringes den nødvendige information til at kunne bedømme årsrapportens udsagn. Det indebærer, at oplysninger om indregningsmetoder og målegrundlag skal oplyses for alle relevante poster i balance, resultatopgørelse, noter og ledelsesberetning. Oplysninger om anvendte målegrundlag kan dog gives samlet for flere poster under et, hvis der anvendes ens målegrundlag for flere poster eller postgrupper. For ganske uvæsentlige poster og for poster, hvor et bestemt målegrundlag uden enhver tvivl er almindeligt forudsat, f.eks. målingen af likvide midler, kan oplysningerne undlades. Oplysningerne skal være korrekte, dækkende og beskrevet med fornøden præcision, så de uden videre kan forstås af regnskabsbruger. De grundlæggende krav om klarhed, overskuelighed og væsentlighed, jf. forslaget § 13, stk. 1, nr. 1 og 3, gælder også ved beskrivelsen af regnskabspraksis. Det skal endvidere altid fremgå, hvilken regnskabsklasse virksomheden aflægger årsrapport efter. Tilvælges enkelte regler i en højere regnskabsklasse, skal de tilvalgte regler angives.

Stk. 2 uddyber den generelle bestemmelse i stk. 1, med en række mere specifikke oplysninger, der i det mindste skal gives for relevante poster.

Nr. 1 kræver oplysning om, hvorvidt renter er indregnet i kostprisen for anlægs- eller omsætningsaktiver i balancen, eller er ført som omkostning i resultatopgørelsen. Foretages der op- eller nedskrivning på aktiver eller forpligtelser, skal de benyttede indregningsmetoder og målegrundlag oplyses for de pågældende poster. Dvs. at der skal oplyses om, hvilket målegrundlag posterne er opført til i balancen efter den foretagne op- eller nedskrivning, samt hvorvidt op- eller nedskrivningen er indregnet i resultatopgørelsen eller balancen. Tilsvarende oplysninger skal gives for poster, der løbende reguleres til dagsværdi eller andet målegrundlag. Oplysningerne skal gives for hver aktivtype, dvs. normalt for hver arabertalspost i regnskabskemaerne for balancen.

For finansielle aktiver og forpligtelser, der måles til beregnet kapitalværdi eller amortiseret kostpris, skal der gives oplysninger om den anvendte beregningsmetodes forudsætninger, f.eks. løbetid og diskonteringsfaktor. Oplysningerne skal gives på et hensigtsmæssigt aggregeringsniveau, under hensyntagen til væsentlighed og overskuelighed.

For anlægsaktiver, hvorpå der afskrives, skal oplyses om afskrivningsmetoden og om den årlige afskrivningsprocent eller forventet brugstid. Forventes et aktiv at have en restværdi, der ikke indgår i afskrivningsgrundlaget, skal dette endvidere oplyses. Ejer virk-

somheden f.eks. flere ejendomme med forskellige brugstider, bør disse på en overskuelig måde grupperes efter afskrivningsperioder med et ikke alt for stort "afskrivningsspænd", f.eks. 30-40 år, med angivelse af, hvor i spændet den største ejendomsmasse ligger.

I modsætning til, hvad der gælder for materielle anlægsaktiver, kræves der for immaterielle anlægsaktiver, at det immaterielle aktivs økonomiske levetid på mere end fem år begrundes konkret og fyldestgørende. Det er f.eks. ikke tilstrækkeligt blot at henvise til, at en afskrivningsperiode på mere end 5 år giver et mere retvisende billede.

Forslaget indebærer også, at der skal oplyses om anvendt indregningsmetode for indtægter i resultatopgørelsen. Det skal herunder fremgå, hvilke metoder virksomheden anvender som grundlag for indregning af nettoomsætningen. F.eks. om nettoomsætningen består af indtægter fra fraktureret salg af varer, eller af salgsværdien af udført arbejde vedrørende entrepriser. Som noget nyt skal der gives en begrundelse, såfremt nettoomsætningen ikke oplyses, jf. forslaget § 32.

Nr. 2 kræver oplysning om den valgte metode for omregning af fremmed valuta til danske kroner eller euro. Det indebærer, at der i det mindste skal gives oplysning om, hvorvidt transaktionsdagens kurser eller kursen på balancedagen er anvendt ved omregningen. Den regnskabsmæssige behandling af positive og negative forskelsbeløb (valutakursgevinster/tab), der fremkommer ved omregningen, skal også oplyses, hvis dette har betydning for regnskabsbrugers bedømmelse af regnskabet. Forslaget forudsætter, at oplysningskravene om valutaomregning i øvrigt fastsættes i standarder efter § 136. For tiden findes Regnskabsvejledning 9, der regulerer valutaomregning og som stort set ligger inden for reglerne i IAS 21.

Nr. 3 kræver oplysning om de metoder, som virksomheden på baggrund af sin fastlagte risikopolitik og -profil har anvendt til sikring af værdien af aktiver og forpligtelser mod prisisici. Sikringen mod prisisici, der omfatter valutakurs-, rente- og markedsrisiko, tjener til at eliminere usikkerheder på målingerne af de på balancedagen eksisterende aktiver og forpligtelser, der skyldes udefra kommende forhold, som ikke er under virksomhedens kontrol. Der skal endvidere oplyses om de anvendte metoder til sikring af fremtidige aktiver og forpligtelser, dvs. aktiver og forpligtelser, der ikke eksisterer på balancedagen, men som virksomheden forventer vil opstå i fremtiden som følge af fremtidige transaktioner.

Nr. 4 kræver at det oplyses, hvis virksomheden anvender muligheden i forslaget § 48 om indregning af